

Bestemmelsen omhandler det særlige hensyn, som udlændingemyndighederne skal tage ved vurderingen af, om en opholdstilladelse til en ægtefællesammenført skal inddrages som følge af samlivsophør, i de tilfælde hvor samlivsophøret skyldes, at den ægtefællesammenførte har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, kræver ægtefællesammenføring bl.a., at parterne er over 24 år. I tilfælde hvor dette krav ikke er opfyldt, men hvor ægtefællesammenføring her i landet skal tillades, bl.a. som følge af Danmarks internationale forpligtelser, gives opholdstilladelse efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingemyndighederne administrerer udlændingelovens § 19, stk. 8, således, at også udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som led i ægtefællesammenføring, er omfattet af den særlige beskyttelse i § 19, stk. 8, når samlivsophøret skyldes overgreb, misbrug eller anden overlast m.v.

Det foreslås derfor, at udlændingelovens § 19, stk. 8, præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, at den særlige beskyttelse i forbindelse med samlivsophævelse også gælder for udlændinge, der har opnået ægtefællesammenføring efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Til nr. 7

Det foreslås i § 26 a, at der ved afgørelsen om udvisning skal tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning.

Bestemmelsen gælder både i forbindelse med administrativ udvisning og udvisning ved dom.

Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter, at det kan lægges til grund, at den pågældende udlænding har været udsat for menneskehandel, og at de omstændigheder, der kan begrunde udvisning, relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel. Endvidere forudsætter bestemmelsens anvendelse, at hensynet til den offentlige orden ikke tilsiger, at der sker udvisning.

Med hensyn til administrativ udvisning – dvs. afgørelser om udvisning, der træffes af Udlændingetjenesten – vil omstændigheder, der kan begrunde udvisning, og som relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel, typisk være ulovligt ophold eller ulovligt arbejde, jf. udlændingelovens § 25 b og § 25 a, stk. 2, nr. 1. I sådanne tilfælde skal der således under henvisning til bestemmelsen i § 26 a – sammen-

holdt med karakteren af de overtrædelser, der er omfattet af § 25 b og § 25 a, stk. 2, nr. 1 – normalt ikke ske udvisning.

Derimod kan bestemmelsen i § 26 a normalt ikke anvendes, hvis der er tale om, at den pågældende er omfattet af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 2, om udlændinge, der er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, fordi dette ikke relaterer sig til menneskehandlen. I sådanne tilfælde skal der derfor ske udvisning med indrejseforbud som hidtil.

Udlændingetjenestens vurdering af, om den pågældende har været udsat for menneskehandel, svarer til den vurdering, som Udlændingetjenesten foretager ved vurderingen af, om udrejsefristen kan fastsættes til 30 dage, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.1.

Med hensyn til spørgsmål om udvisning ved dom vil omstændigheder, der kan begrunde udvisning, og som relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel, f.eks. kunne være dokumentfalsk, fordi den pågældende er indrejst i Danmark med falsk pas eller falsk visum. I sådanne tilfælde skal der således under henvisning til bestemmelsen i § 26 a normalt ikke nedlægges påstand om udvisning.

Visse former for kriminalitet er så grov, at der bør ske udvisning, selvom overtrædelser relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel. Det vil som udgangspunkt gælde med hensyn til de overtrædelser af straffeloven, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-7. Det vil således f.eks. kunne være tilfældet, hvis den pågældende straffes for grov vold mod en af de personer, der står bag menneskehandlen.

Anvendelsen af § 26 a i sager om udvisning ved dom forudsætter – ligesom det gælder i forbindelse med administrative sager om udvisning – at det kan lægges til grund, at udlændingen har været udsat for menneskehandel. Udvisningsspørgsmålet er i disse tilfælde knyttet til en straffesag, hvis rejssning hører under anklagemyndighedens kompetence. Anklagemyndigheden skal således vurdere, om omstændigheder som nævnt i § 26 a bør føre til, at der ikke skal nedlægges påstand om udvisning.

Anklagemyndigheden skal på sædvanlig vis indhente en udtalelse fra Udlændingetjenesten, forinden der nedlægges påstand om udvisning, jf. udlændingelovens § 57, stk. 1, og Rigsadvokatens Meddelelse nr. 5/2006, afsnit 2.3., men det er anklagemyndigheden, der tager endelig stilling til, om betingelserne i § 26 a er opfyldt, således at der ikke skal nedlægges påstand om udvisning. Undladelse af at nedlægge påstand om udvisning af den pågældende udlænding kan kun ske, hvis der er begået overtrædelser af straffeloven med